

Lelőttek 2 hallgatót.

Börtönbüntetésre ítélték 11 hallgatót és 5 oktatót.

Internáltak 5 hallgatót és 1 oktatót.

Őrizetbe vettek, rendőri felügyelet alá helyeztek 28 hallgatót és 5 oktatót és nem oktatót.

Az ország valamennyi egyeteméről kizártak 9 hallgatót.

A Nehézipari Műszaki Egyetemről kizártak 4 hallgatót.

Azonnali hatállyal elbocsátottak 4 oktatót és nem oktatót.

Négy féltre kizártak 6 hallgatót.

Két féltre kizártak 2 hallgatót.

Megrovásban részesítettek 20 hallgatót és 3 oktatót és nem oktatót.

Megintésben részesítettek 5 hallgatót és 2 nem oktatót.

Bizonytalan, hogy milyen megtorlást szenvedett 2 hallgató és 2 oktató.

Megtorlást szenvedett összesen 108 hallgató, oktató és nem oktató.

A Miskolci Egyetem 2006. október 19-én megtartott 50. jubileumi ünnepségén az egyetem a megtorlást szenvedett volt polgárai közül:

- 5 bányamérnök hallgatónak,
- 13 kohómérnök hallgatónak,
- 45 gépészmérnök hallgatónak,
- 13 oktatónak és
- 2 dolgozónak,

összesen 78 főnek adományozott 56-os emléklapok.

Ez itt egy teljesen szubjektív visszaemlé-

kezés, melynek keretében, ha a szerkesztő is úgy akarja, még a következő négy dolgot szeretném kiemelni:

a.) Nem értek egyet azzal, hogy nem teszünk, nem teszik meg az elvárható erőfeszítéseket annak érdekében, hogy a közvetlen a forradalmat követő években kiadott úgynevezett Fehér Könyvek kritikai kiadása elkészüljön. Megaláznál tartom, hogy a rendszerváltás utáni publikációk is mint hiteles forrásokra, kritika nélkül hivatkozzanak ezekre a kiadványokra.

b.) Szerintem még most sem lenne késő az 56-os Intézet vezetőit és a kutatók többségét szociológus végzettségű szakemberek közül kinevezni. (Mint tudjuk, a szociológusokat érdeklik az élő emberek, a történéseket kimondottan zavarják.)

c.) Tudom, hogy a történelemben nem működnek a „mi lett volna, ha”-val kezdődő kérdések. Most mégis felteszem a kérdést, ha az egész országban október 27. és november 4. között harcok és lincselések nélkül folyt volna az élet, és sikerült volna egy békés, bársonyos átmenetet megvalósítani (igen, tudom akkor sem engedték volna, akkor is beavatkoztak volna, de azért mégis)
MI NEM LETT VOLNA?

– Nem esett volna ki közel egy éves nemzeti jövedelem!

– Nem hagyta volna el több mint 200 000 tehetséges honfitársunk az országot (köztük az egyetemi hallgatók kb. 10%-

a!). Tudjuk, a világ nyert velük, a tehetőségükkel. De mi veszítettünk!

– Nem halt volna meg több mint 2 600 magyar ember és 669 szovjet katona!

– Nem végeztek volna ki a megtorlás során közel 400 embert!

– Nem hoztak volna kb. 22 000 bírósági ítéletet, és ebből nem került volna internálótáborba, börtönbe kb. 13 000 áldozat!

– A következő hányados nem csak számtani alapművelet, de nem került volna sor arra sem, hogy országosan minden 740. magyar állampolgárt (a gyerekeket is beleértve) internáljanak!

d.) Amióta egyetemünkön 56-os emlékünnepeket szerveznek, mindig ott voltam. Ez a legutóbbi 50. évforduló ugyanúgy teltházas volt, mint az első 1991-ben! Nagy bánatom, hogy a közbensőket szegényessé tette az, hogy a hivatalból jelenlévő (zászlót és koszorút vivő, verset, köszöntőt mondó) egyetemi hallgatókon kívül a hallgatóság között nem volt aktív egyetemista! Nem, nem felejtettem ki az énekkar tagjait, tényleg ott voltak az elején és a végén, de a két igen színvonalas megszólalásuk közötti időt a termen kívül töltötték... Több okát adták ennek azok, akikkel erről a bánatomról eszmét cseréltem.

Szeretném megélni az 51. emlékünnepeket, hogy lássam, az unokámon kívül lesz-e a hallgatóság között egyetemista?

Jó szerencsét!

 id. Kaptay György

■ SZAKOSZTÁLYAINK ÉLETÉBŐL

A budapesti vaskohászok hídépítési szakmai napja

Az OMBKE vaskohászati szakosztály budapesti helyi szervezete a Budapesti Műszaki Főiskola Bánki Donát Gépész és Biztonságtechnikai Mérnöki Karával közösen 2007. november 8-án a főiskola Népszínház utcai épületében Hídépítés címmel szakmai napot szervezett. A jelenlévők négy értékes előadást hallhattak a hidak szerkezetéről, a hídépítés technológiájáról, és különösen érdekesek voltak az alapanyagok: a vasbeton, a nagyszilárdságú hegeszthető acél és mint érdekesség, a kereskedelmi forgalomban kapható tészta.

Dr. Domanovszky Sándor „A termomechanikusan hengerelt hegeszthető finomszemcsés acélok (S460M/ML) és az

azokkal szerzett tapasztalatok a dunaujvárosi Duna-híd építésénél” című előadása egy rövid áttekintéssel indult, hogyan fejlődött a finomszemcsés, hegeszthető acélok családja és a rájuk vonatkozó szabvány. Az előadó élményszámba menő képeket mutatott a magyarországi hidakról, melyek építési tapasztalatai nélkül nem lehetett volna felépíteni a dunaujvárosi Duna-hídat.

A bevezetés után rátért a híd kivitelezési munkálataira, melyek közül kiemelkedően érdekes művelet volt a helyszíni méretre vágás és hegesztés. A híd két ártéri és egy mederhíd együttese, a jobb parti ártéri szakasza 13 nyílású és 1067 m hosz-

szú, a bal parti ártéri része pedig 4 nyílású és 302 m hosszú. A kosárfül szerkezetes, húzott rudas mederhíd 307,8 m hosszú, így a híd teljes hossza megközelíti az 1 700 m-t, összsúlya pedig a 22 000 tonnát. A főmérnök úr érdekességként elmondta, hogy a szerkezet méreteiből adódó dilatáció miatt a kosárfül záró elemét csak jó időben lehetett a helyére hegeszteni. Az előadásból kiderült, hogy a megépítés alapfeltétele volt az S460M/ML jelű, termomechanikusan hengerelt acéllemezek alkalmazása, mert a szerkezet sajátosságai miatt az egyes elemek hegesztéshez szükséges előmelegítését igen nehézkesen lehetett volna megoldani.

A híd megkapta az Acélszerkezeti Nívódíjat és a 2006. évi Innovációs Díjat is.

Moharos István és Szöllősi András „Téztahíd építés” című előadása a főiskolai karon épített téztahidak tervezési és kivitelezési tapasztalatait taglalta. Ki kell emelnünk, hogy a Kanadában minden évben megrendezett téztahídépítő világbajnokságot minden kategóriában öt éve folyamatosan a magyar színeket képviselő bánkis hallgatók nyerik. Az előadásból kiderült, hogyan is jutottak el a hallgatók szerkezetei a 40 kg-os terheléstől a 257,3 kg-os hivatalos világrekordig. A Bánki nemzetközi versenyein pedig ennél is nagyobb, 560,3 kg-os terhelést bírt ki egy híd. Moharos István inkább az elméleti háttérrel tartott előadást, míg Szöllősi András a szabályokról és a kivitelezésről szólt. Az előadáson kiderült néhány kulisszatitok is, pl. hogyan lehet a tézta szakítószilárdságát mérni, milyen téztat

milyen szerkezeti elemnek lehet beépíteni, és hogy egy téztahíd elkészítésének időtartama 100-170 munkaóra.

Röviden a szabályokról: egy egyméteres fesztávú, maximum 1000 grammos hídszerkezetet lehet építeni 100 mm széles nyompályával. Fontos, hogy csak a kereskedelemben kapható téztákat és ragasztókat lehet alkalmazni az építésre (csak a csomópontok ragasztása megengedett). A verseny során a hídszerkezet közepére beépített szabványos elemet keresztül terhelik meg a hidat.

A záró előadást *Batizi László István* „Híd és táj” címmel a Kőröshegyi Völgyhídról tartotta. Az érdekes hasonlatok és a gyönyörű képek tökéletesen szemléltették a híd méreteit. A szép képeket látva megismerkedhettünk a környékkel és a híddal, láthattuk, ahogyan Kőröshegy fölé emelkedve, mint valami óriás védelmezi a falut. Az előadásból kiderült az is, hogy mennyi betonra, acélra és megfe-

szítő munkára volt szükség ahhoz, hogy ez a mérnöki csoda megépülhessen.

Az előadás egy részére a Bánki könyvtárban került sor, ahol a Közlekedési Múzeumtól kölcsönbe kapott három hídmaketen szemléltette az előadó, hogyan is történt a vasbeton elemek helyszíni gyártása és helyükre emelése. Az elemek több száz tonnásak, így csak T alakban lehetett építeni. A pillérek csúsztatott zsalus módszerrel építették, a zsalukat a Renault cég szállította, mert mindenhol a világon kétszer kétsávos hidakat építenek, míg nálunk egyszer négysávos, biztonsági zónával kiegészített szerkezet épült.

A szakmai napnak sajátos hangulatot adott, hogy a zömében idősebb tagtársak és oktatók mellett sok fiatal főiskolai hallgató is meghallgatta az előadásokat és részt vett az azt követő, oldottabb hangulatú baráti beszélgetésen.

 Kuti János főiskolai hallgató

Kerpely-emléktábla koszorúzása Diósgyőr-Vasgyárban

Emlékkonferenciával vette kezdetét a Kerpely-év miskolci programsorozata, majd a vasgyári városrészben a tudós-tanáról elnevezett utcában, az orvosi szakrendelő falán elhelyezett emléktábla koszorúzásával folytatódott.

A Diósgyőri Öntöde Kft. kollektívája által dicséretesen rendbe hozott környezetben délután 4 órakor a Perecesi Bányász Fúvószenekear hívogató, vendégfogadó dallamaira szép számmal összegyűlt tisztelő érdeklődőket *dr. Nyitray Dániel*, az OMBKE helyi szervezetének vezetőségi tagja köszöntötte. Bevezetőjében elmondta, hogy minden szakma kötelességének tekinti megőrizni azon szellemi nagyságainak emlékét, akik sokat tettek szakterületük fennmaradásáért és fejlődéséért. Kerpely Antal kora legnagyobb, nemzetközileg is elismert kohász tudósa, a selmeczi akadémia közkedvelt pedagógusa halálának 100. évfordulója kapcsán a

2007. évet az OMBKE tagsága Kerpely-emlékévvé nyilvánította.

Emlékbeszédében *Sipos István*, az OMBKE diósgyőri szervezetének elnöke a következőket hangsúlyozta. Itt Diósgyőrben nem csak a világhírű tudós professzorra, hanem a sikeres iparszervező vezetőre is emlékezünk.

Kerpely Antal iparszervező tevékenységének eredményei ma is időszerűek. A 15 éves ipari működése során az állami gyárak vesztességét megszüntette, növelte a termelést, fejlesztésekkel, új eljárások bevezetésével az állami vasgyártást megindította.

A Diósgyőri Vasgyárat segítő intézkedései közül kiemelte azt, hogy 1884-ben az ő javaslatára indult be az iparszerű acélöntvénygyártás, az 1875-ben leállított elavult faszenes kohók kiváltására megszervezte a nyersvasellátást a tiszolci és vajdahunyadi vasgyárakból, a Kudsiri

Nemesacélgárban pedig a tégelyacélgyártásra képezte ki a diósgyőri szakembereket, ezzel megteremtve a diósgyőri nemesacélgyártás alapjait.

Ezt követően az emléktáblánál a DAM 2004 Kft. nevében *Melles András* ügyvezető igazgató, a Diósgyőri Öntöde Kft. képviselőjében *Sipos István*, az OMBKE diósgyőri szervezet elnöke, Miskolc Megyei Jogú Város Önkormányzat nevében *dr. Tompa Sándor* országgyűlési képviselő és *Hajkóné Homolya Gizella*, a Miskolci Egyetem Anyagtudományi Kar képviselőjében *dr. Gácsi Zoltán* dékán és *dr. Dúl Jenő*, a Metallurgiai és Öntészeti Tanszék vezetője helyezte el a tisztelet koszorúit.

A megemlékező ünnepség zárásaként a jelenlévők a Perecesi Bányász Fúvószenekear közreműködésével énekelték el a kohászhimnuszt.

 Dr. Nyitray - Sipos

Felhívás!

Az Országos Erdészeti Egyesület és az Országos Magyar Bányászati és Kohászati Egyesület

2008. június 13-15-én

Székesfehérvárott rendezi meg a már hagyományosnak számító **Bányász-Kohász-Erdész Találkozót**, amelyre minden érdeklődőt szeretettel várunk.

A jelentkezési lap az OEE és az OMBKE titkárságán igényelhető, vagy a www.ombkenet.hu honlapról letölthető.